این کتاب پیشکشی است به همهٔ گویشوران زبانهای ایرانی که مقام زبان محلی خود، این میراث بزرگ انسانی، فرهنگی، فکری، و ایرانی را میشناسند و به دانستن آن زبان بر خود میبالند و برای ماندگاری آن می کوشند.

پیشگفتار

خداوند را شكر گزارم كه به من توفيق عنايت فرمود گامي در حد بضاعت فكري، جسمی، و علمی خود برای توصیف و تحلیل تعدادی از زبانهای ایرانی در چارچوب نظری مشخصی بر دارم. اندیشهٔ تألیف کتاب رده شناسی زبانهای ایرانی به طور جدی بیستسال پیش در ذهنم شکل گرفت. در آغاز کوشیدم منابعی را که از چند روز پس از فراغت از تحصیل در دورهٔ دکتری گردآورده بودم بخوانم و به چارچوب رده شناختی مناسب برای مطالعهٔ آن زبانها دست یابم. اولین اثری که در آن روزها در رده شناسی تهیه کرده بودم مجموعهٔ چهار جلدی همگانیهای زبان انسان (۱۹۷۸) ویراستهٔ گرینبرگ و همکاران بود. جوزف گرینبرگ (۱۹۱۵-۲۰۰۱) را که برجسته ترین رده شناس قرن بیستم بود در تابستان ۱۹۷۸ هنگامی که نیمسال اول دورهٔ دکتری زبان شناسی را سیری کرده بودم در مدرسهٔ تابستانی زبان شناسی ملاقات کردم. در همان مدرسه با برنارد کامری نیز که اکنون برجسته ترین رده شناس جهان است آشنا شده. اولین مقالهای که در چارچوب ردهشناسی انتشار دادم در سال ۱۹۹۷ بود. سه مقالهٔ دیگر در همین حوزهٔ مطالعاتی در سالهای ۲۰۰۶، ۲۰۰۸، و ۲۰۱۲ منتشر کردم. همهٔ این مقاله ها به زبان انگلیسی چاپ شده اند. تحریر اول این مقاله ها را در همایشهای بين المللي و داخلي زبان شناسي و غالباً به عنوان سخنران مدعو ارائه كردهام. در سخنرانیهای خارج کشور از حضور برنارد کامری، ماریان میتون، مارتین هاسیلمت، دونالد استیلو، بو او تاس، کارینا جهانی، اگنس کورن، جفری هیگ، لو دویک یاول،

جان هاکینز، و متیو درایر بهرهمند بودهام. با اکثر ردهشناسان و ایرانشناسانی که نامشان ذکر شد، و هر کدام در زمینهٔ تخصصی خود سر آمد است، گفتو گوهای علمی متعدد داشتهام و از آثارشان بسیار آموختهام. به ویژه دعوتهای سال ۲۰۰۱، کامری، مدیر دانشمند گروه زبانشناسی مؤسسه پژوهشی مکس پلانک (در کشور آلمان، شهر لایپزیک) از این نگارنده به عنوان استاد میهمان برای ایراد سخنرانی در جمع استادان و پژوهشگران آن گروه و استفاده از کتابخانهٔ غنی و تسهیلات کتابخانهای آن مؤسسه بسیار سودمند بود.

دانشگاه علامه طباطبائی با اعطای فرصت مطالعاتی دهماهه در دانشگاه كاليفرنيا در سال تحصيلي ١٣٧١-١٣٧١ زمينهٔ آغاز مطالعهٔ جدى تر و آشنائي عميق تـر با رده شناسی زبان را برایم فراهم نمود. در ادامهٔ این مسیر علمی، دانشگاه علامه طباطبائی و شورای عالی پژوهشهای علمی کشور با حمایت خود از طرح پیشنهادی نگارنده با عنوان "زبانها و گویشهای عمدهٔ کنونی ایران" در سال ۱۳۷۶ باب ورود به مطالعهٔ ردهشناختی زبانها و گویشهای ایرانی را گشودند. به عنوان معلم زبانشناسی این بخت را داشتهام که با گویشوران زبانها و گویشهای ایرانی و غیرایرانی رایج در جای جای ایران مواجه شوم و از دانش زبانی آنان بهرهمند گردم. وجود زبانهای محلی گوناگون در ایران شامل زبانهائی که در این کتاب بررسی شدهاند و زبانهای محلی دیگری همچون ترکی (اورالی _ آلتائی)، عربی (سامی)، ترکمنی (اورالی _ آلتائی)، قشقائی (اورالی _ آلتائی)، ارمنی (هندواروپائی)، آسوری یا آرامی نو (سامي)، روماني يا رومانو (هندوآريائي)، گرجي (قفقازي)، جَدگالي (هندوآريائي)، بَراهوئی (دراویدی)، و نیز آن دسته از زبانهای محلی ایرانی که مجال توصیف و تحلیل آنها در این کتاب فراهم نشد، مانند سمنانی، لری، گیلکی، مازندرانی، تعداد قابل توجهی از زبانهای محلی فلات مرکزی ایران (شامل گزی، راجی، جوشقانی، ابیانهای)، بهبهانی (استان خوزستان)، مینابی (استان هرمزگان)، کومزاری (گویش لاركى در تنگهٔ هرمز) حقيقتاً سرمايه هاى ارزشمند فكرى، فرهنگى، و تاريخى ايران هستند و ثبت و ضبط و حفظ همهٔ آنها وظیفهای است بر دوش پژوهـشگران و

نهادهای علمی عرصهٔ علوم انسانی.

در اینجا مایلم به پرسشی که ممکن است در ذهن خوانندگان این کتاب مطرح شود اشاره كنم. مفاهيم 'زبان'، 'گويش'، 'لهجه'، و 'گونه' در كتاب رده شناسی زبانهای ایرانی چگونه به کار رفته اند؟ در آغاز باید تصریح کنم که طبق اصل پانزدهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (مصوّب ۱۳۵۸) (زبان و خطّ رسمی و مشترک مردم ایران، فارسی است." در ادامه از تعبیر "زبانهای محلّی و قومي" استفاده شده است كه به لحاظ ملاكهاي زبان شناختي تعبيري موجه و علمي است. در مقالهای با عنوان "زبان، گونه، گویش، و لهجه: کاربردهای بومی و جهانی" (۱۳۸۷) از تستّت و گوناگونی فراوان در کاربرد این اصطلاحات در میان آثار نشریافتهٔ زبانشناسان ایرانی سخن گفته و تأکید کردهام که این تشتّت و گوناگونی موجب آشفتگی و سردرگمی بسیاری برای دانشجویان زبانشناسی و رشتههای مرتبط و علاقه مندان به مطالعات زبانی شده است. در ادامه کوشیده ام با استناد به منابع معیار زبانشناسان و جامعهشناسان زبان در سطح جهانی، اصطلاحات مـذكور را با ارائه مصادیق از ایران تعریف کنم. در آن مقاله به نقل از کتاب گویش شناسی چمبرز و ترادگیل (۱۹۸۰) آمده ما معتقدیم بهتر است گویشها (dialects) را گویشهای یک زبان بدانیم (ص ۳). گویشهای یک زبان به لحاظ دستوری و واژگانی و نیز واجی از یکدیگر متمایزند (ص ۵). طبق این تعریف انگلیسی بریتانیائی، انگلیسی امریکائی، انگلیسی استرالیائی، انگلیسی کانادائی، و انگلیسی افریقای جنوبی گویشهای زبان انگلیسی اند. در همانجا گفته شده است که اما لهجه (accent) به شیوهٔ تلفظ سخنگو اشاره دارد. بنابراین لهجههای یک زبان آنهائی هستند که به لحاظ آوائی و واجی از هم متمایزند. در آن مقاله، این نگارنده بر اساس تعـدادی از منابع بین المللی و معیار، اجماع جامعهٔ زبان شناسی امروز را دربارهٔ مفاهیم مورد بحث به شرح زیر خلاصه کرده است (ص ۱۲۰):

(۱) گونه (variety): اصطلاحی است خنثی و پوششی که می توان آن را به مثابه اطلاقی کلی به کار برد. یعنی هرگاه نخواسته باشیم خود را مقید به یک اصطلاح خاص (از

مجموعهٔ اصطلاحات مورد بحث كنوني ما) كنيم، اصطلاح 'گونه' راهگشاست.

- ۲) زبان (language): دو گونهٔ زبانی که سخنگویان آن دو فهم متقابل ندارند.
- ۳) گویش (dialect): دو گونهٔ زبانی که سخنگویان آن دو فهم متقابل دارند اما در عین حال بین آن دو گونه تفاوتهای آوائی، واجی، واژگانی، و دستوری وجود دارد.
- ۴) لهجه (accent): دو گونهٔ زبانی که سخنگویان آن دو فهم متقابل دارند اما در عین
   حال بین آن دو گونه تفاوتهای آوائی و واجی دیده می شود.

بر پایهٔ این تعریفها فارسی امروز، گیلکی، مازندرانی، کردی سورانی، کردی كرمانشاهي، اورامي، وفسي، لكي، لري، راجي، دلواري، لارستاني، شهميرزادي، سمنانی، دوانی، بلوچی، نائینی، تالشی، و تاتی زباناند. زبان فارسی زبان رسمی ایران است و دیگر زبانهای نام برده شده زبانهای محلی ایرانی اند. هر یک از زبانهای مذکور گویشهای خود را دارد. به عنوان نمونه، فارسی تهرانی، فارسی اصفهانی، فارسی بیر جندی، فارسی قائنی، فارسی کاشانی، تاجیکی، دری (یا فارسی افغانستان) گویشهای یک زباناند: گویشهای زبان فارسی. به همین ترتیب گویشهای لاری، اِوَزِي، خُنجي، گِراشي، بَستكي، و بيخهاي برخي از گويشهاي زبان لارستاني هستند. صاحب این قلم اصطلاح 'گروه گویشی' را برای اطلاق به مجموعهٔ گویشهائی که ذیل یک زبان جای می گیرند بسیار سو دمند و راهگشا می داند. بر این اساس زبان لارستانی دربر گیرندهٔ گروهی گویشی است شامل گویشهای لاری، اوزی، خُنجی، گراشی، بَستکی، و بیخهای. از طرفی دیگر، گویشوران فارسی و گویشوران لارستانی با یکدیگر فهم متقابل ندارند. نظام دستوری فارسی و نظام دستوری لارستانی تفاوتهای بسیار بنیادی دارند به طوری که تفهیم و تفاهم متقابل را به کلی ناممکن می کند. از این رو، بی گمان فارسی و لارستانی را باید دو زبان دانست. به عنوان نمونهای دیگر، گروه گویشی تاتی جنوبی عبارتاند از گویشهای چالی، تاکستانی، اشتهاردی، خیارجی، ابراهیم آبادی، سگز آبادی، دانسفانی، اسفرورینی، و خوزنینی. این گروه گویشی ذیل یک زبان واقعاند و آن زبان تاتی است. نظام دستوری تاتی، با نظام دستوری فارسی، و نظام دستوری لارستانی تفاوتهای اساسی

دارد به طوری که فهم متقابل بین گویشوران آن سه غیرممکن است. بنابراین، فارسی، تاتی، و لارستانی را سه زبان ایرانی نو باید بدانیم. در مقیاسی کوچک تر می توان از گروهی گویشی متشکل از گویش روستای وفس، گویش روستای چهرهقان، گویش گورچان، و گویش فَرک سخن گفت که ذیل زبان وفسی (که در منطقهٔ وفس در منتهی الیه شمال غربی استان مرکزی به آن گفت و گو می شود) واقع است. گویشوران وفسی و فارسی فهم متقابل ندارند و از این رو ضرورت دارد از زبان وفسی سخن بگوییم.

از طرفی دیگر، اگر تفاوتهای میان دو گونهٔ زبانی اساساً فقط در حد تفاوتهای آوائی و واجی باشد، بر اساس معیارهای جهانی زبان شناسی باید آن دو گونه را 'لهجههای' یک زبان دانست، مانند فارسی قمی و فارسی تهرانی.

در مقام جمع بندی لازم است تصریح کنم که اطلاق اصطلاح "گویش" به مثابه "زبان محلی و قومی" که در آثار برخی از زبان شناسان ایرانی دیده می شود کاربردی است نادقیق و خلاف تعریف معیار و جهانی "گویش" در برابر اصطلاح dialect. با نگاهی فراگیر می توان گفت در زبان شناسی امروز، کاربرد بی نشان، خنثی، و پیش فرض "گویش" (dialect) در واقع همان "گویش جغرافیائی" کونه هائی از یک زبان که بین گویشوران آنها فهم متقابل وجود دارد اما با فاصلهٔ گونه هائی از هم واقع اند (بی مصادیق "گویشها" که پیش تر نام بردیم). اما در کنار گویش جغرافیائی از هم واقع اند (به مصادیق "گویشها" که پیش تر نام بردیم). اما در کنار گویش جغرافیائی از "گویش اجتماعی" (idiolect/sociolect)، "گویش شهری" گویش نسلی "گویش نسلی" را ووnderlect)، تو یش جنسیتی (idiolect)، و گویش نسلی "گویش نسلی" اینز می توان سخن گفت. در هر مورد، مبنای گوناگونی زبانی عاملی متفاوت است، مانند عامل جغرافیائی، اجتماعی (همچون تحصیلات یا شغل)، فردی، جنسیتی، یا گروه سنی و فاصلهٔ نسلی.

در تألیف و انتشار کتاب رده شناسی زبانهای ایرانی خود را وامدار و سپاسگزار عزیزان بسیاری می دانم. بیش از همه، گویشورانی که مرا در دانش زبانی شان سهیم

کردند و افقهای تازهای را پیش روی من گشودند در این اثر سهم دارند. در پانویسی در ابتدای هر فصل نام و مشخصات آن بزرگواران را آوردهام. سهم همسر و فرزندانم در تألیف این کتاب ورای توصیف است. به یاد دارم در سالی که دورهٔ فرصت مطالعاتی خود را در دانشگاه کالیفرنیا (برکلی) می گذراندم، دقایقی یس از تحویل سال و فرارسیدن نوروز با شتاب خود را به همایشی علمی که در دانشگاه برگزار شده بود رساندم. در سالهای متمادی تحقیق و نگارش این کتاب در روزهای تعطیل و ایام مرخصی ساعتهای بیشماری را در اتاق کارم می گذراندم. هفتههای زیادی برای ایراد سخنرانی و استفاده از فرصتهای پژوهشی که گروه زبانشناسی مؤسسهٔ تحقیقاتی مکس پلانک در اختیارم گذاشته بود در سفر و دور از خانواده بودم. در مراحل مختلف نشر کتاب از لطف و محبت استاد دکتر احمد احمدی رئیس محترم سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)، که افتخار آشنائی من با این شخصیت فرهنگی به سی سال پیش بازمی گردد، بهرهمند بودهام. فرزند گرامی ایشان جناب آقای دکتر مهدی احمدی همواره در انتشار کتاب مساعدت نمودند و یکی از کتابهای مورد نیازم را از خارج از کشور تهیه کردنـد. از این دانش آموختهٔ شایستهٔ زبانشناسی بسیار سپاسگزارم. همکاران زیادی در سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت) در مراحل مختلف آمادهسازی این کتاب برای چاپ نقش بسیار مؤثری داشته اند. بی گمان هیچگاه نام تعدادی از آن عزیزان هیچ جا ذکر نخواهد شد اما من از بُن جان خود را مدیون کوششهای آنان مى دانم. از سركار خانم دكتر سعيده كمائي فرد، مدير محترم ادارهٔ تدوين كتب علوم انسانی که همیشه راهگشا بودند و امکانات در اختیارشان را سخاو تمندانه برای پیشبرد امور کتاب به خدمت گرفتند سپاسگزارم. از سرکار خانم نوشین قبدیان، مسئول محترم ادارهٔ ویرایش، که نمونه خوانی این کار را برعهده گرفتند تشکر می کنم. از سرکار خانم مریم جابر، دانش آموخته رشتهٔ زبانشناسی از دانشگاه علامه طباطبائی و ویراستار ارشد سمت که با دقت، شکیبائی، تعهد، و احساس مسئولیت مثالزدنی نهایت توان خود را برای آمادهسازی و ویرایش نسخهٔ دستنویس این کتاب، که افزون بر ۲۳۰۰

صفحه بود، به کار بستند از صمیم قلب سپاسگزارم. ایشان در جلسه های متعدد حضوری و نیز از طریق پیامنگار نکته ها و پیشنهادهای بسیار ارزشمندی را با من درمیان گذاشتند و مرا مدیون خود کردند. سرکار خانم مریم سمیاری حروف نگار طراز اولی در سمت هستند که با علاقه، نهایت دقت، و جدیت حروف نگاری پرظرافت این کتاب را به انجام رساندند؛ این کتاب به لحاظ حروف نگاری پیچیدگیهای زیادی دارد و آوانویسی های ناهمگن، تقطیعها، جدولها، و شکلهای متعددی در آن به کار رفته است؛ همواره قدردان محبتهای ایشان خواهم بود.

امیدوارم کتاب رده شناسی زبانهای ایرانی گامی باشد در جهت بومی کردن علم زبان شناسی در ایران. همچنین آرزو می کنم این اثر بتواند نشان دهد که مطالعهٔ زبانهای ایرانی در آگاه تر کردن جامعهٔ بین المللی زبان شناسی از اهمیت این زبانها در پر تو افکندن به چیستی زبان و ویژگیهای قوهٔ نطق بسیار سودمند است. شاید زمان آن رسیده باشد که با برخورداری از این گنجینهٔ عظیم زبانی در ایران به سهیم شدن در نظریه پردازی بیندیشیم و به ترجمه کردن آراء، اندیشه ها، و مفاهیم به زبان فارسی و یا شارح صِرف بودن در انتقال مفاهیم علمی نو در زبان شناسی بسنده نکنیم.

محمد دبیرمقدم استاد زبانشناسی دانشگاه علامه طباطبائی و عضو پیوستهٔ فرهنگستان زبان و ادب فارسی بهمن ۱۳۹۱

مقدمه*

برای من مایهٔ افتخار و مسرّت است که می توانم کتاب ماندگار استاد محمد دبیر مقدم را با عنوان رده شناسی زبانهای ایرانی به خوانندگان معرفی کنم. این کتاب از چند جنبه در زبان شناسی به عنوان نخستین اثر معرفی می شود.

اول اینکه، این اثر پس از مدتهای مدید شرح مفصلی از پژوهشهای اخیر در رده شناسی زبان را، با به خدمت گرفتن مواد زبانی روشنگر از زبان فارسی و دیگر زبانهای ایرانی ایران و خارج از ایران به خوانندگان فارسی زبان، ارائه می کند. رده شناسی زبان در چند دههٔ اخیر به منزلهٔ رویکردی قوی و مستقل به زبان، با بذل توجه دقیق هم به ویژگیهای جزئی زبانهای خاص و هم به الگوهای کلیای که در بین زبانها دیده می شوند، ظاهر شده است. این رویکرد در خصوص همگانیهای زبانی دست به تعمیم می زند و در عین حال شرح نظام مندی از گوناگونی زبانی به دست می دهد. استاد محمد دبیر مقدم متخصص پیشتازی است در سطح جهانی در به کاربستن رده شناسی زبان به زبانهای ایرانی، و کتاب او که دیری انتظارش می رفت به طور تحسین برانگیزی این هدف را بر آورده می کند.

افزون بر آن، این کتاب تحلیل مفصلی از تعدادی از زبانهای ایرانی از منظری رده شناختی، با تمرکز بر پدیده هائی که مورد علاقهٔ رده شناسی زبان بوده اند، به دست می دهد، و بدین ترتیب زبانهای ایرانی را در طرح کلی گوناگونی بینازبانی قرار می دهد. دو پارامتر رده شناختی به منظور بحث بینازبانی مفصل برگزیده شده اند، که عبارت اند از ترتیب واژه و کُنائی بودگی، که زبانهای ایرانی برای هر دو مورد

^{*} متن اصلی مقدمهٔ برنارد کامری پس از ترجمهٔ آن درج شده است.

مواد زبانی مهمی فراهم می کنند که در گذشته غالباً نادیده گرفته شدهاند. به عنوان نمونه، زبان فارسى از اين بابت كه در ترتيب خنثاى واژه ها فعل را در يايان جمله می نهد فعل یایانی است، اما بر اساس اکثر یارامترهای دیگر، زبان فارسی ارزشهائی را نشان می دهد که کاملاً مغایر آنهائی است که در زبانی فعل ْپایانی می باید انتظار داشت، مانند داشتن پیش اضافه به جای پس اضافه و ظاهر شدن مالک بعد از مملوک، نه قبل از آن. زبانهای ایرانی دیگر، گوناگونیهای جالبی را در این موضوع نشان می دهند و از این رو داده های تعیین کننده ای برای مباحث مربوط به رده شناسی ترتیب واژه به دست می دهند. در خصوص کُنائی بودگی، زبانهای ایرانی گسترهٔ وسیعی از گوناگونی را نشان می دهند که دامنهٔ آن از زبانهائی با کُنائی بودگی گسترده (یعنی رفتار پذیرا، به جای عامل، در فعل متعدی همانند تنها موضوع یک فعل لازم) تا زبانهائی مانند فارسی را که تقریباً همهٔ نشانههای این یدیده را از دست دادهاند شامل مى شود. مراحل بينابيني غالباً به لحاظ رده شناختى بسيار غير معمول اند، مانند نظامهائی که در آنها یک نشانهٔ یکسان هم برای عامل و هم برای پذیرا در فعل متعدی به کار برده می شود ولی نشانه ای متفاوت برای تنها موضوع فعل لازم به خدمت گرفته می شود، و این همان الگوئی است که برای بسیاری از توصیفهای كُنائي بو دگي مسئله آفرين است.

کلام آخر اینکه، این کتاب شکاف بین رده شناسی زبان، زبانهای ایرانی، و خوانندگان فارسی زبان مباحث زبان شناختی را برطرف می کند. اثری است مهم و بهنگام که انتشارش با استقبال گرم روبهرو خواهد شد.

استاد دکتر برنارد کامری مدیر گروه زبان شناسی مؤسسهٔ مکس پلانک در انسان شناسی تکاملی (لایپزیک، آلمان) و استاد ممتاز دانشگاه کالیفرنیا (سانتا باربارا)

Preface

It is an honor and a pleasure for me to be able to introduce to the reading public Professor Mohammad Dabir-Moghaddam's monumental volume *The Typology of Iranian Languages*. This volume represents a first in linguistics from a number of perspectives.

First, it provides at long last a detailed account of recent work in linguistic typology to the Persian-speaking public, using illustrative material from Persian and other Iranian languages of Iran and beyond. Linguistic typology has emerged in the last few decades as a robust independent approach to Language, paying careful attention both to the detailed properties of individual languages and also to the general patterns that are observed cross-linguistically; it generalizes with respect to language universals while providing a systematic account of linguistic diversity. Professor Mohammad Dabir-Moghaddam is a leading practitioner internationally of the application of linguistic typology to Iranian languages, and his long-awaited volume admirably serves this purpose.

In addition, the volume provides a detailed analysis of a range of Iranian languages from a typological perspective, concentrating on phenomena that have been interest to linguistic typology, and thus placing the Iranian languages within the overall schema of cross-linguistic variation. Two typological parameters are chosen for detailed cross-linguistic discussion, namely word order and ergativity, for both of which Iranian languages provide important material that has only too often been neglected in the past. For instance, Persian is verb-final in the sense that in neutral word order the verb occurs at the end of its clause, but in terms of most other parameters Persian shows values diametrically opposed that one would expect in a verb-final language, such as prepositions rather than postpositions and the possessor after rather than before its possessum. Other Iranian languages provide interesting variations on this theme and thus provide crucial input into discussions of word order typology. With regard to

ergativity, Iranian languages show a wide range of variation from languages with widespread ergativity (treatment of the patient, rather than the agent, of a transitive verb like the single argument of an intransitive verb) to languages like Persian that have lost virtually all traces of the phenomenon. Intermediate stages are often typologically highly unusual, such as systems where the same marking is used for both transitive agent and patient but a different marking is used for the single intransitive argument, a pattern that poses problems for many accounts of ergativity.

In sum, this volume bridges the gap between linguistic typology, Iranian languages, and the Persian-speaking linguistic readership. It is an important and timely work whose publication will be warmly welcomed.

Prof. Dr. Bernard Comrie
Director, Department of Linguistics,
Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology
& Distinguished Professor of Linguistics,
University of California Santa Barbara

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
سىويك	<u>پ</u> یشگفتار
سىوھشت	مقدمه
١	فصل اول: ردهشناسی و جایگاه آن در علم زبان
1	١_١ مقدمه
1	۱_۲ ردهشناسی زبان
۲	٣-١ پيشينهٔ مطالعات ردهشناختي
۲	۱ـ۳ـ۱ کلیات
٨	۲-۳-۱ تاریخچه
٨	۱ـ۳ـ۲ از آغاز تا شروع قرن بیستم
14	۲-۲-۳ قرن بیستم
79	۲-۳-۱ تبیین در ردهٔشناسی
40	۱_۴ گسترهٔ موضوعی
FA	۱_۵ ساختار کُنائی/ارگتیو
FA	۱ـ۵ـ۱ تاریخچهٔ چند اصطلاح
۵۳	۱-۲-۵ نظامهای حالت و مطابقه
۵۳	۱-۲-۵ نخستین توصیفها و تحلیلها
۶.	۲_۲_۵_۱ نظامهای پنجگانه
٧۵	۱_۲_۲ نکات تکمیلی
۸۳	۱ ــــــــ منظري متفاوت
٨٨	۱ م ۲ تحراراه این دارد. ۱ م ۲ تحراراه این دارد

صفحه	عنوان
۸۹	۱_۵_۵ کاربردهای غیرمعیار کُنائی
91	۵-۵-۱ چار چوب مورد استناد در کتاب <i>ردهشناسی زبانهای ایرانی</i>
91	١-۶ خلاصه
94	فصل دوم: زبانهای ایرانی
94	۱_۲ مقدمه
94	۲_۲ تبارشناسی زبانهای ایرانی
97	۳-۲ توصیفهای پیشین از 'ترتیب واژه' در زبان فارسی
97	۱ـ٣ـ۲ مطالعات ردهشناختی
1.1	۲-۳-۲ مطالعات زایشی
1.9	۲_۳_۲ مطالعات آماری
117	۲_۴ ردهشناسی 'ترتیب واژه' در زبان فارسی در چارچوب برگزیده
14.	۵ـ۲ ردهشناسی تاریخی زبان فارسی
121	۲_۵_۲ فارسی باستان
144	۲_۵_۲ فارسی میانه
141	۲ـ۶ تحولات ردهشناختی یک زبان ایرانی کهن دیگر
104	۷_۲ تحقیقات پیشین در ساختار کُنائی زبانهای ایرانی و منشأ پیدایش آن
104	۲ـ۷ـ۱ ساختار کُنائی در فارسی میانه
180	۲_۷_۲ ساختار کُنائی در زبانهای ایرانی نو
197	۲-۷-۲ منشأ پیدایش ساخت کُنائی در زبانهای ایرانی
191	۲-۷-۲ نظریهٔ بنونیست
7.7	۲_۷_۲۲ نظریهٔ کاردونا و شَروو
Y•V	٣_٣_٧_٢ نظريهٔ هيگ
717	۸ـ۲ روش گرد آوری دادهها در کتاب <i>ردهشناسی زبانهای ایرانی</i>
719	٩_٢ خلاصه
44.	فصل سوّم: زبان بلوچی
***	۱_۳ مقدمه

صفحه	عنوان
774	۲_۲ ردهشناسی ترتیب واژهها
774	۲-۲-۳ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها
787	۲-۲-۳ توصیف وضعیت ردهشناختی بر اساس مؤلفههای ترتیب واژهها
754	۳_۳ نظام مطابقه در بلوچی
754	۱_۳_۳ مقدمه
484	۲-۳-۳ نظام مطابقه در بلوچی ایرانشهری
780	۳ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
	۳ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
780	گذشته
	۳-۲-۱-۲ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی
475	ساختهشده با ستاك حال
***	۳-۲-۲-۳ فهرست کامل دو نوع سازوکار مطابقه با فاعل
444	۳-۲-۲-۳ الگوهای نظام مطابقه
774	۵-۲-۳-۳ جمع بندی، تحلیل، و بازسازی
Y <i>A S</i>	۲-۲-۳ نظام مطابقه در بلوچی بلوچان
	۳ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
Y	<i>گذ</i> شته
	۳-۲-۲-۳ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی
199	ساخته شده با ستاك حال
499	۳-۲-۲-۳ فهرست کامل دو نوع سازوکار مطابقه با فاعل
4.4	٣٣٣٣ يافتهها و پيامدها
٣.٣	۳ــ۳ــ۴ نظام مطابقه در دیگر گویشهای بلوچی
4.4	۲-۳-۳ نظام مطابقه در لاشاری، سراوانی، زاهدانی، و خاشی
418	۲_۴_۳_۳ نظام مطابقه در بلوچی زابلی/سیستانی
417	۳-۴-۳-۳ نظام مطابقه در بلوچی ترکمنستان
479	یصل چهارم: زبان دوانی
479	۰ ۱_۴ مقدمه

صفحه	ان	عنوا
479	۲_۲ ردهشناسی ترتیب واژهها	;
446	۱-۲-۴ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها	
٣٤٣	۲-۲-۴ توصیف وضعیت ردهشناختی بر اساس مؤلفههای ترتیب واژهها	
340	۳_۴ نظام مطابقه در دوانی	:
340	۱_۳_۴ مقدمه	
340	۲٫۳٫۴ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک	
۳۵۸	۳۳۳۴ چند نکتهٔ تکمیلی	
	۴٫۳٫۴ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده	
367	با ستاک حال	
٣٧٢	۴_۵_۵ سازوکارهای مطابقه با مفعول	
٣٧٧	۴_۳_۶ آزمودن سازو کارهای مطابقه در یک خرده گفتمان	
۳۷۸	۲_۲_۴ الگوهای نظام مطابقه	
۳۸۳	ل پنجم: زبان لارستانی	فصا
" ለ"	۵_۱ مقدمه	)
" ለ۴	۵_۲ ردهشناسی ترتیب واژهها	)
" ለ۴	۱-۲-۵ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها	
4.1	۵-۲-۲ توصیف وضعیت ردهشناختی بر اساس مؤلفههای ترتیب واژهها	
4.4	۵ـ۳ نظام مطابقه در لارستانی	)
4.4	۵ـــــــ مقدمه	
	۵-۲ـ۳ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک	
4.4	گذشته در گویش لاری	
	۳-۳-۵ سازو کار مطابقه با مفعول در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک	
414	گذشته در گویش لاری	
410	حدسته در خویش لاری	
	کدسته در کویش لاری ۲-۳-۵ چند نکتهٔ تکمیلی	
	- · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	

صفحه	عنوان
	۶-۳-۵ سازو کار مطابقه با مفعول در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک
470	حال در گویش لاری
417	۷-۳-۵ الگوهای نظام مطابقه
441	۵ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
khh	٩-٣-۵ تحليل يک متن قديمي لاري
	۵ـ۳ــ۱۰ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک
400	گذشته در گویش خُنجی
451	۵ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
	۵ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
454	با ستاک حال در گویش خُنجی
499	۵ـ۳ــ۳ سازو کارهای مطابقه با مفعول در فعلهای متعدی در گویش
۴٧٠	فصل ششم: زبان تالشي/طالشي
44.	ع_١ مقدمه
44.	۶_۲ ردهشناسی ترتیب واژهها
441	۱-۲-۶ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها
490	۲-۲-۶ توصیف وضعیت ردهشناختی بر اساس مؤلفههای ترتیب واژهها
497	۳_۶ نظام مطابقه در تالشي
497	۲_۳_۶ مقدمه
491	۲-۳-۶ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساخته شده با ستاک
۵۰۲	۳-۳-۶ گوناگونی در کاربرد پیبستهای مطابقهٔ فاعلی
	۴-۳-۶ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
۵۱۱	با ستاک حال
۵۲۰	۵-۳-۶ الگوهای نظام مطابقه
211	۶-۴ الگوهای نظام حالت
۵۲۷	2-6 نظام مطابقه و نظام ح الت
A Y \/	11 : :11: :1 € . : € 0 0

صفحه	عنوان
۸۲۸	۶_9_۱ نظام مطابقه
۵۳۷	2_9_7 نظام حالت
۵۳۸	۶_۶_۶ آمیختگی در نظام حالت و مطابقه
۵۴۱	فصل هفتم: زبان وفسى
۵۴۱	۷-۱ مقدمه
۵۴۳	۲۷ ردهشناسی ترتیب واژهها
۵۴۴	۰-۱-۲-۷ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها
۵۶۰	۷-۲-۷ توصیف وضعیت ردهشناختی بر اساس مؤلفههای ترتیب واژهها
۵۶۲	۷_۳ نظام مطابقه در وفسی
۵۶۲	۰ . و د ی ۱ <u>۳</u> ۷ مقدمه
۵۶۳	۲-۳-۷ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک
	۳.۳۷ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
۵۷۰	با ستاک حال
۵۷۷	۷_۲-۲ الگوهای نظام مطابقه
۵۸۳	۴_۷ نظام حالت
۵۸۸	۷_۵ چند نکتهٔ تکمیلی
۵۹۳	٧_9 تحليل يک قصه
۸۹۸	فصل هشتم: زبان کردی
۸۹۸	۸_۸ مقدمه
۶۰۲	۸_۲ ردهشناسی ترتیب واژهها
۶.۲	۱-۲-۸ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها در گویشهای بانهای و
	۲-۲-۸ توصیف وضعیت ردهشناختی کردی بانه و سنندج بر اساس
54V	مؤلفههای ترتیب واژهها
9 4 9	۳-۲-۸ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها در کلهری و کرماشانی
	۴-۲-۸ توصیف وضعیت ردهشناختی کردی کلهری و کرماشانی بر اساس
997	مؤلفههای تر تیب واژهها

صفحه	ؿ	عنواد
994	/۔٣ نظام مطابقه در کردی	\
994	۱_۳_۸ مقدمه	
990	۲ـ۳ـ۸ نظام مطابقه در کردی بانه و کردی سنندج	
990	۱-۲-۳-۸ نظام مطابقه در کردی بانه	
	۱-۱-۲-۳۸ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساخته شده با ستاک	
१९ ०	گذشته	
	۲-۱-۲-۳ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی	
V• Y	ساختهشده با ستاک حال	
٧.۴	۳-۱-۲-۳ الگوهای نظام مطابقه در کردی بانه	
V•9	۲-۲-۲-۸ نظام مطابقه در کردی سنندج	
	۸-۲-۲-۲ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک	
٧١٠	گذشته	
	۸_۲_۲_۲ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی	
V19	ساختهشده با ستاک حال	
٧١٨	۲-۲-۲-۸ الگوهای نظام مطابقه در کردی سنندج	
774	۳ـ۳ـ۸ نظام مطابقه در کردی کلهری و کردی کرماشانی	
۷۲۵	۱ـ۳ـ۸ نظام مطابقه در کردی کلهری	
۷۲۵	۱-۱-۳-۸ سازوکار مطابقه با فاعل در کلهری	
YYY	۲-۱-۳-۸ سازوکار مطابقه با مفعول در کلهری	
١٣٧	<u>۱-۳-۳-۸ الگوی نظام مطابقه در کلهری</u>	
747	۲-۳-۳۸ نظام مطابقه در کردی کرماشانی	
747	۸_۳_۳_۲ سازوکار مطابقه با فاعل در کرماشانی	
V TT	۸_۳_۲_۲ سازوکار مطابقه با مفعول در کرماشانی	
746	۳-۲-۳-۸ الگوی نظام مطابقه در کرماشانی	
٧٣٧	/ـ۴ نظام مطابقه و نظام حالت در کردی	
744	۱-۵ گونههای دیگر کردی	•
749	۸_۵_۸ کر دی مهایاد	

صفحه	عنوان
٧٥٢	۲-۵-۸ کردی ایلامی
٧٥٤	۸_۵_۸ کردی سلیمانیه
٧٥٤	۸_۵_۸ مکاروس (۲۰۰۹)
V94	۸_۵_۲_۲ مکاروس (۱۹۵۸)
٧۶۵	۳_۳_۵_۸ مکنزی (۱۹۶۱a)
V \$ V	۸_۵_۸ هیگک (۲۰۰۸)
YY •	۸_۵_۳_۵ تحلیل و تبیین این نگارنده
٧٨٠	۸_۵_۳ کردی سلیمانیه در مقایسه با کردی سنندج و کردی کلهری
٧٨٤	۴-۵-۸ کردی گرمانجی
V /\9	۵_۵_۸ پیامدهای نظری
V94	فصل نهم: زبان اورامی
V9 4	۹_۱ مقدمه
۷۹۵	۹_۲ ردهشناسی ترتیب واژهها
۷۹۵	۹_۲_۹ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها
۸۳۰	۹_۲_۲ توصیف وضعیت ردهشناختی بر اساس مؤلفههای ترتیب واژهها
۸۳۰	۹_۳ نظام مطابقه در اورامی
۸۳۰	۹_۳_۹ مقدمه
۸۳۲	۹_۳_۳ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با ستاک
	۳-۳-۹ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
761	با ستاک حال
761	۹_۳_۹ الگوهای نظام مطابقه
161	٩-٩ نظام حالت
۸۵۲	۵_۹ مکنزی (۱۹۶۶)
۸۶۲	فصل دهم: زبان لکی
184	١-١٠ مقدمه

سفحه	عنوان
154	۲-۱۰ ردهشناسی ترتیب واژهها
۸۶۳	۱-۲-۱ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها
۸۹۰	۱۰_۲_۲ توصیف وضعیت ردهشناختی لکی بر اساس مؤلفههای ترتیب
791	۳-۱۰ نظام مطابقه در لکی
791	۱۰۳۰۱ مقدمه
۲۶۸	۱۰_۲_۲ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با
	۱۰_۳_۳ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
۸۹۷	با ستاک حال
۹٠٠	۱۰_۳_۲ الگوهای نظام مطابقه در لکی
۹۰۸	فصل یازدهم: زبان دلواری
٩٠٨	۱-۱۱ مقدمه
٩٠٨	۲-۱۱ ردهشناسی ترتیب واژهها
9.9	۱-۲-۱۱ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها در دلواری
940	۱۱-۲-۲ توصیف وضعیت ردهشناختی دلواری بر اساس مؤلفههای
947	۳-۱۱ نظام مطابقه در دلواری
947	۱ ۱-۳-۱ مقدمه
947	۲-۳-۱۱ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده از
	۳٫۲۰۱۱ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
949	با ستاک حال
904	۱۱_۳_۱ الگوهای نظام مطابقه در دلواری
954	فصل دوازدهم: زبان نائيني
954	۱-۱۲ مقدمه
954	۲-۱۲ ردهشناسی ترتیب واژهها
954	۱-۲-۱۲ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها در نائینی
١	۲-۲-۱۲ توصیف وضعیت ردهشناختی نائینی بر اساس مؤلفههای

صفحه	عنوان
١٠٠٢	۳-۱۲ نظام مطابقه در نائینی
١٠٠٢	۱-۳-۱۲ مقدمه
١٠٠٢	۲-۳-۱۲ سازوکار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با
	۳٫۳٫۲ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
1.19	با ستاك حال
1.71	۲-۳-۱۲ الگوهای نظام مطابقه در نائینی
1.44	فصل سیزدهم: زبان شهمیرزادی
1.44	۱-۱۳ مقدمه
1.44	۲-۱۳ رده شناسی ترتیب واژه ها
۱۰۳۵	۱-۲-۱۳ مؤلفههای رده شناختی ترتیب واژهها در شهمیرزادی
	۲-۲-۱۳ توصیف وضعیت ردهشناختی شهمیرزادی بر اساس مؤلفههای
1.59	ترتیب واژهها
1.77	۱۳_۱۳ نظام مطابقه در شهمیرزادی
1.77	۱-۳-۱۳ سازو کار مطابقه با فاعل
۱۰۸۲	۲-۳-۱۳ الگوهای نظام مطابقه
۱۰۸۶	۳-۳-۳ نظام مطابقه و نظام حالتنمائي
1.91	فصل چهاردهم: زبان تاتى
1.91	۱-۱۴ مقدمه
1.94	۲-۱۴ ردهشناسی ترتیب واژهها
1.94	۱-۲-۱۴ مؤلفههای ردهشناختی ترتیب واژهها در تاتی
	۲-۲-۱۴ توصیف وضعیت ردهشناختی تاتی (گویش چال) بر اساس مؤلفههای
1127	ترتیب واژهها
1120	۳-۱۴ نظام مطابقه در تاتی
1120	۱-۳-۱۴ مقدمه
1150	۲-۲-۱۴ سازه کار مطابقه با فاعل در فعلهای متعدی ساختهشده با

صفحه	عنوان
	۳-۳-۱۴ سازو کار مطابقه با فاعل در فعلهای لازم و فعلهای متعدی ساختهشده
1144	با ستاک حال
1141	۲۳-۱۴ الگوهای نظام مطابقه در تاتی (چال)
1101	۱۴-۵-۳ نظام مطابقه و نظام حالتنمائي
11/9	۲-۳-۱۴ کتاب <i>دستور گویشهای تاتی جنوبی</i>
1194	فصل پانزدهم: یافته ها و پیامدها
1194	۱-۱۵ مقدمه
1194	۲-۱۵ ردهشناسی ترتیب واژه در زبانهای ایرانی نو
1194	۱-۲-۱۵ وضعیت کلی زبانهای ایرانی نو
17	۲-۲-۱۵ مؤلفههای ردهشناختی مشترک و غیرمشترک در زبانهای ایرانی
17.7	۱۵ تحلیل یافته ها در گسترهٔ مباحث نظری
17.4	۱۵-۳-۱۵ پیامد یافتهها برای زبان شناسی زایشی
171.	۱۵-۳-۱۲ پیامد یافتهها برای ردهشناسی زبان
171.	۱۵-۳-۱۲ عوامل تغییر در ترتیب واژهها/سازهها
1719	۲-۲-۳-۱۵ تأثیر گذاری فارسی بر سایر زبانهای ایرانی
1777	۴-۱۵ ردهشناسی نظام مطابقه در زبانهای ایرانی نو
1731	۱۵ـ۵ نکاتی دربارهٔ منشأ پیدایش ساخت کُنائی در زبانهای ایرانی
1744	منابع
1707	نماية زبانها
1700	واژهنامهٔ انگلیسی ـ فارسی
1787	واژەنامة فارسى ـ انگليسى